

Χριστόφορος Ἄγγελος ἐγεννήθη κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς δεκάτης ἕκτης ἑκατονταετηρίδος ἐν Πελοποννήσῳ, περίπου κατὰ τὸ 1575 ἔτος· νεάζων ἔτι τῇ ἡλικίᾳ ἐφέετο παιδείας, τούτου ἕνεκα πολλοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος περιῆλθε, ποῦ μὲν πολὺ, ποῦ δὲ ὀλίγον διδασκόμενος, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει· ἐπὶ τέλους ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν· ἀλλ' ὁ Τούρκος ἡγεμὼν τῶν Ἀθηνῶν, ἀπάνθρωπος καὶ φιλάργυρος ὢν, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοὺς ξένους ἀδίκως βασανίσας, ἰδὼν τὸν Χριστόφορον ξένον καὶ οὐδένα γινώριμον ἔχοντα, ἠρώτησε προσκαλεσάμενος αὐτόν, πῶς ὠνομάζετο ὁ τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἡγεμὼν. „Ἐγωγε δέ, λέγει, ἔφην ἐκείνῳ· ἤδη σχεδὸν εἴκοσιν ἔτη βεβάασιν ἀφ' οὗ ἄπειμι ἀπὸ τῆς τεκούσης με χάριν παιδείας, καὶ οὐκ οἶδα πῶς παλίνδρομος ἐγενόμην πρὸς τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ νυνὶ οὐκ οἶδα πῶς καλεῖται ὁ ἡγεμὼν“. Τότε δεσμεύσας αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν ἀλύσει σιδηραῖς ἐφυλάκισεν, ὑποπτευθεὶς δὴθεν τὸν Χριστόφορον ὡς Ἰσπανὸν κατάσκοπον. Ἐπειδὴ δὲ προτραπείς παρὰ τῶν προυχόντων Τούρκων ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὴν θρησκείαν τὴν μωαμεθανικὴν, παρεδόθη εἰς δύο Τούρκους, οἵτινες ἔτυπτον αὐτὸν διὰ ῥαπίδων ὑγραιομένων ἐν ἄλμυρῳ ὕδατι μέχρι οὗ ἀφῆκαν αὐτὸν ἡμιθανῆ· μετὰ ταῦτα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ἀρπάσαντες ἀφῆκαν ἐλεύθερον. Ἐγένοντο δὲ ταῦτα περὶ τὸ ἔτος 1607. Εὐθύς τότε ἀναχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Χριστόφορος μετέβη προτροπῇ ἐμπόρων τινῶν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀφικόμενον δὲ εἰς Σιάρμουθ ἐφιλοξένησεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νόρβηκ. Δοὺς δ' αὐτῷ χρήματά τινα καὶ συστατικὰς ἐπιστολάς ἔστειλεν εἰς Κανταβριγίαν, ἔνθα διέτριψε σπουδάζων ἓν ἔτος. Ἐν ἔτει 1610 μετέβη εἰς Ὁξωνίαν καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ Βάλιολ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐδίδασκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου συμβάντος τῇ 20 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1638. Ἐτόφη δὲ ἐν τινι ναῷ τῆς Ὁξωνίας

